

og skal den deles, er Spørgsmaalet: Hvorledes skal den deles? Jeg gaar ud fra, at mellem Byer som København og Aarhus vil der altid blive opretholdt de bedst mulige Forbindelser, hvad enten det, som nu, sker af Det forenede Dampskibsselskab, eller om det i Fremtiden skal ske ved Statsdrift. Der kan saa være Tale om, hvorvidt den nye Forbindelse skal lægges længere mod Nord eller mod Syd. Den ærede Ordfører (P. Th. Nielsen) sagde derom, at naar man træffer en Afgørelse deraf, skulde man træffe en Afgørelse, der rækker udover Dagen og Vejen, og deri er jeg enig med den ærede Ordfører. Det, jeg vil med mine Bemærkninger, er ikke at udtale mig om det Projekt, som den ærede Ordfører nævnedes, men at bede om, at de foreliggende Muligheder indgaaende og nøje maa blive undersøgte, forinden Administrationen binder sig til en Plan. Her maa det da findes ret rimeligt, at jeg, uden at komme ind paa Sagen, peger paa det aabne Farvand mellem Juelsminde og Refsnæs, et Farvand, som er isfrit og frit for Grunde, og maaske ogsaa paa de Baner, som fra Horsens strækker sig ud imod Vest ret nær den midtjydske Længdebane. Det er muligt, at Refsnæsprojektet har den store Tilslutning, som den ærede Ordfører nævnedes, jeg beder blot erindret, at der siden den Tilslutning blev givet, er sket noget, nemlig Vejle—Give-Banens Forlængelse til Herning, som ret snart foreligger som en Kendsgerning. Jeg har som sagt villet bede Trafikministeren om, at man, forinden man binder sig til en Plan, nøje og indgaaende undersøger de Muligheder, som efter min Mening frembyder sig for en Ordning af disse Forhold.

J. Andersen: Angaaende Ændringsforslag Nr. 174 til § 26, der angaar en Tekstanmærkning vedrørende Asaa-Banen, vil jeg gerne sige nogle Ord, idet jeg paa den Kommunes Vegne, af hvis Kommunalbestyrelse jeg har den Ære at være Medlem, har været Repræsentant paa de Generalforsamlinger, som har været holdt i de sidste Aar om denne Jernbane i det nordlige Jylland. Forholdet er det, at man for nogle Aar siden, efter at Jernbaneloven var vedtaget, har bemyndiget Bestyrelsen for Frederikshavn—Fjerritslev-Banen til at søge Koncession paa Anlæg og Drift af en Jernbane fra Dronninglund til Asaa, eventuelt over Ørsø. Imidlertid er det store Flertal af Kommunerne derovre i Egnen imod at anlægge og drive denne Jernbane, fordi de indser, at det vil komme til

at koste dem uforholdsmæssig store Beløb, som de anser det for urigtigt at afholde, da de ikke indser, at denne Jernbane har nogen Betydning for Offentligheden. Der er ingen, der fortænker de Mennesker, der bor i Asaa, i, at de gerne vil have en Jernbane, men Asaa har kun 5 km til nærmeste Jernbanestation. Den Jernbane, der er Tale om at anlægge, er altsaa kun 5 km lang, og Folk, der ikke bor længere fra Jernbane, har man jo i Almindelighed ikke regnet til dem, der trængte saa overordentlig stærkt til at faa en Jernbane. Der har imidlertid staaet en stærk Kamp i denne Landsdel om denne Jernbane gennem en Del Aar, og der er sagt og skrevet mange Ord af begge Parter, som helst burde have været uskrevne og udtalte. Jeg skal ikke komme ind paa alle de Paastande, der er blevet fremsatte, eller paa hele den Jernbanekrig, der er ført, det vilde føre for langt ud i en Forhandling som denne. Jeg vil blot nævne, at Forholdet har udviklet sig saaledes, at der foruden en hel Del andre Generalforsamlinger, som er afholdte angaaende dette Spørgsmaal i det sidste Aarstid, er holdt 2 ekstraordinære Generalforsamlinger deroppe. Den 22. December 1911 blev der holdt en Generalforsamling, der med noget over 19,000 Stemmer vedtog, at Kommunerne kun kunde slutte sig til Projektet, hvis det viste sig, at der i Dronninglund Kommune, som er den eneste Kommune, der har direkte Interesse af Banen, for saa vidt som det er den eneste Kommune, Banen kommer til at berøre, var en saadan Stemning for den, at man kunde sige, at der var et afgjort Flertal i denne Kommune, der ønskede at faa denne Bane. Der var ingen, der stemte imod dette Forslag. Statens Stemmer kunde ikke i Brug, og Resten, private og Kommunestemmer, som var til Stede — det var saadan noget som 1,500 Stemmer — tilførte Protokollen en Protest mod Afstemningen.

Det var altsaa vedtaget med 19,000 Stemmer, at man ikke vilde gaa med til dette Jernbaneanlæg, medmindre der ved en Sogneafstemning i Dronninglund viste sig et afgjort Flertal for Ønsket om en saadan Jernbane gennem Kommunen. Denne Afstemning har man ikke villet bøje sig for; der er søgt en Koncession, og saa vidt jeg har forstaaet den højtærede Trafikminister, er det hans Mening at give denne Koncession, dersom han kan faa en Anmærkning som den, der staar her; vedtaget paa Finansloven, nemlig en Anmærkning, der gaar ud paa, at der til Reservefonden tilskyldes et